

[Lenger]

godkendelsen til ret meget, idet de vil have svært ved at få et barn. Derved ville vi komme i den situation, som man har været i i andre lande, f.eks. i Sverige, at man selv rejser ud og foretager private adoptioner. Det har ind imellem udviklet sig til decideret børnehandel. Det er en meget uheldig praksis, som vi gerne skulle undgå i Danmark. Der er ingen grund til at godkende mennesker som adoptanter, når det viser sig i praksis, at de ikke kan bruge godkendelsen. Så har vi i realiteten gjort ondt værre.

Vi opfatter lovforslaget som et forsøg på at styrke den stærkeste part i dette forhold, nemlig forældrene, ved at lempe reglerne for godkendelsen – uden hensyn til, at børnene ikke har nogen som helst interesse i denne lempelse, og uden hensyn til, at der ikke er nogen mangel på adoptanter. Derfor kan vi ikke gå ind for det.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er positivt over for lovforslaget, som det også er udtrykt ved den tidligere behandling af forslaget. Der er ting i det, som man kan se på.

Når man som jeg kommer som den sidste, har man jo lejlighed til at høre de forskellige synspunkter, og jeg vil gerne understrege, at jeg mener, dette forslag i høj grad varetager barnets tarv. Jeg har i min tidligere periode herinde beskæftiget mig særdeles meget med adoption, og det er ikke bare enkelte tilfælde, der er årsag til lovforslaget, men mangfoldige beviser på, at mange adoptanter har været ude i en særdeles ydmygende situation. Det ligger på tryk, så det er ikke noget, som bare er noget, man mener. Det er vigtigt, at vi sørger for, at barnet får så gode og trygge forhold som muligt, men man har været i situationer, hvor man har afvist adoptanter, som på grund af, at de måske var et par år for gamle eller måske ikke havde en vaske-maskine, ikke har kunnet blive godkendt. Heldigvis tror jeg, vi er ude over de ting i dag, men det har altså været tilfældet. Det er vigtigt, at folk, der ud fra manges meninger virkelig vil kunne gavne et barn, ikke, fordi de måske er et par år for gamle, får at vide, at de ikke duer. Jeg tror, vi i retsudvalget kan få en god behandling af det.

For enlige tror jeg at adoption kun skal finde sted i undtagelsestilfælde, men der kan

jo være tilfælde, hvor familiemæssige og andre forhold kan gøre, at adoption måske kan komme på tale.

Kristeligt folkeparti vil være meget positivt i behandlingen af lovforslaget.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg synes efter denne førstebehandling, at jeg har ret til at sige, at der var en betydelig mere positiv indstilling over for lovforslaget, end der var, da vi sidst behandlede det.

Jeg bygger det på, at den eneste, der sagde, at vi skal blive ved de nuværende forhold uden ændringer, var hr. Lenger. Hr. Lenger var den eneste, der var fuldt ud konservativ i den sag og sagde, at der ikke bør ske noget på området. Fru Alice Faber ønskede vel heller ikke en ny lovgivning, men var dog indstillet på med hensyn til undersøgelser, at der skulle være mere hensyntagen til ansøjerne end tidligere.

Afgørende er det, at et stort flertal har den opfattelse, at man skal flytte kompetencen, at de regler, der skal udarbejdes for at blive godkendt som adoptant, skal udarbejdes af justitsministeriet, og jeg vil gerne tilføje – for det er jo alles opfattelse, bestemt også min –: efter samråd med folketinget. Det er også den eneste måde, hvorpå folketinget kan få indflydelse på det. Man overlader det ikke til andre, men kan selv få mulighed for at drøfte det med den ansvarlige minister og få mulighed for, som det nu sker, at påvirke de regler, der skal være for godkendelse af adoptanter.

Det er meget væsentligt, at der er et stort flertal for denne ændring, men det hører jo ikke op med det. Jeg har også forstået, at et flertal her i tinget er af den opfattelse, at vi må tage mere hensyn til den legitime interesse, forældre har i at adoptere et barn, fordi de ikke selv kan få et. Jeg synes, hr. Estrup udtrykte det særdeles rigtigt, at vi her har en opgave med at tage det hensyn. Det er jo det, der ligger bag tanken om at forkorte behandlingstiden, fjerne sig fra de alt for pågående undersøgelser, som jeg har indtryk af finder sted, og som i hvert fald medfører, at der går lang tid, som ofte ender med en negativ besked.

Det er også grunden til, at vi har nævnt muligheden for, at statsamterne kommer ind i billedet. Hr. Estrup har da ret i, at så har